اخبار

سخنرانی توفانی اریک کانتونا علیه رژیم صهیونیستی

اسطوره باشگاه منچستر یونایتد در یک سخنرانی توفانی به خاطر تعلیق نشدن فوتبال رژیم اشغالگر، به یوفا و فیفا حمله کرد.

اریک کانتونا بار دیگر پشت مردم فلسطین درآمد و در یک سخنرانی توفانی در لندن، گفت: فیفا و یوفا به خاطر تعلیق نکردن اسرائیل ریاکار هستند.

کانتونا یکی از سرشناس‌ترین فوتبالیست‌های تاریخ است که علنا علیه رژیم موضع‌گیری می‌کند.

اسطوره فوتبال فرانسه پیش از این بارها نسل‌کشی در غزه را محکوم و خواهان توقف جنایت اسرائیل شده و خودش را یک فلسطینی معرفی کرده.

کانتونا در کنسرت حمایت از فلسطین در لندن روی صحنه آمد و گفت: یوفا و فیفا تنها ۴ روز بعد از جنگ اوکراین، فوتبال روسیه را تعلیق کردند ولی ما ۷۱۶ روز شاهد نسل‌کشی هستیم و این فوتبال اسرائیل همچنان بازی می‌کند.

اسطوره یونایتد می‌گوید فیفا و یوفا ریاکار هستند ولی قدرت هواداران فوتبال بیشتر از آنهاست و اسرائیل باید به خاطر نسل‌کشی در غزه تعلیق شود.

ورود تیم ملی کشتی آزاد ایران با جام قهرمانی به کشور با استقبال مردم

تیم ملی کشتی آزاد ایران پس از بازگشت از مسابقات جهانی زاگرب، با استقبال پرشور مردم در فرودگاه روبه‌رو شد.

تیم ملی کشتی آزاد ایران که در مسابقات کشتی آزاد جهانی ۲۰۲۵ در زاگرب کرواسی، مقتدرانه به مقام قهرمانی دست یافت، با حضور و استقبال پرشور مردم و علاقه‌مندان کشتی در فرودگاه امام خمینی روبه‌رو شد.

تیم ملی کشتی آزاد ایران در پایان رقابت‌های جهانی زاگرب کرواسی، صاحب ۲ مدال طلا، ۲ نقره و ۳ برنز شد تا پس از ۱۲ سال برای ششمین بار در تاریخ به عنوان قهرمانی جهان دست یابد.

امیرحسین زارع در وزن ۱۲۵ کیلوگرم و رحمان عموزاد در ۶۵ کیلوگرم صاحب گردن‌آویز طلا شدند، احمد محمدنژادجوان در ۶۱ و امیرعلی آذرپیرا در ۹۷ نقره گرفتند و محمد نخودی در ۷۹، کامران قاسمپور در ۸۶ و امیرحسین فیروزپور در ۹۲ کیلوگرم نیز موفق به کسب مدال برنز شدند.

جنگ تا آخرین امتیاز؛ ایران از بحران صعود کرد

تیم ملی والیبال کشورمان با پیروزی مقابل فیلیپین به دور یک‌هشتم پایانی رقابت‌های قهرمانی جهان صعود کرد.

تیم ملی والیبال کشورمان در سومین بازی دور گروهی مسابقات قهرمانی جهان به مصاف فیلیپین، میزبان مسابقات رفت و با وجود نمایش ضعیفی که داشت، موفق شد ۳ بر ۲ به پیروزی برسد.

در این بازی که با حضور ۲۰ هزار هوادار پرشور فیلیپینی برگزار شد، میزبان در ست‌های اول و سوم با نتایج ۲۵-۲۱ و ۲۵-۱۷ به برتری رسید اما شاگردان روبرتو پیاتزا موفق شدند ست‌های دوم، چهارم و پنجم را ۲۵-۲۱ و ۲۵-۲۳ و ۲۲-۲۰ پیروز و راهی دور حذفی شوند.

ست پنجم اتفاق جالبی افتاد و فیلیپینی‌ها خودشان را در امتیاز ۱۸-۲۰ پیروز مسابقه دانستند اما بعد از بازبینی سرنوشت‌سازی که به درخواست پیاتزا انجام شد، داور امتیاز را به ایران داد و بازی ادامه پیدا کرد تا در نهایت برنده بازی تیم ملی کشورمان باشد.

در دیگر بازی این مرحله تونس موفق شد ۳ بر صفر مصر را شکست داده و به‌عنوان صدرنشین راهی مرحله بعد شود.

ملی‌پوشان کشورمان در دور گروهی بازی اول را ۳ بر یک به مصر باختند، تونس را ۳ بر یک بردند و فیلیپین را هم شکست دادند.

چه کسانی اعتراض طلایی ست پنجم را کشف کردند؟

برد ایران مقابل فیلیپین نه فقط یک پیروزی فنی، بلکه بازگشتی نمادین از مرز حذف تا ثبت یکی از دراماتیک‌ترین لحظات تاریخ والیبال ایران بود.

ست پنجم، امتیازها گره خورده، فشار نفسگیر و ایران در آستانه شکست بود. لحظه‌ای که دفاع محکم فیلیپینی‌ها توپ را برگرداند، سالن ۲۰ هزار نفری مملو از جمعیت روی هوا رفت. انگار آخرین امید هم از دست رفته بود. بازیکنان ایران سرهای‌شان را پایین انداختند و نیمکت‌نشین‌ها مبهوت ماندند. روی سکوها، فیلیپینی‌ها فریاد شادی سر می‌دادند و رئیس فدراسیون‌شان سر از پا نمی‌شناخت، چرا که در ظاهر توانسته بودند برای نخستین بار در قهرمانی جهان صعود کنند.

بازی تمام شده بود؛ یا حداقل همه فکر می‌کردند تمام شده. ایران از رقابت‌های قهرمانی جهان حذف شده بود؛ ظاهرا.

اما درست در دل همان ناامیدی، جرقه‌ای کوچک روشن شد. توتولو، امیرحسین اسفندیار و محمدرضا حضرت‌پور صحنه را دیدند و با سرعت و اطمینان به سمت داور برگشتند و علامت «ویدئو چک» را نشان دادند. ثانیه‌ای بعد، سرمربی تیم ملی روبرتو پیاتزا، درخواست رسمی بازبینی را به داور اعلام کرد.

چشمان بازیکنان به اسکوربرد دوخته شد. نفس‌ها در سینه حبس و سکوت، حالا سنگین‌تر از قبل. آن‌طرف، تیم فیلیپین جشن کوتاهی آغاز کرده بود؛ شاید زودتر از موعد.

اما چند ثانیه بعد، نتیجه بازبینی روی اسکوربرد ظاهر شد: لمس تور از سوی بازیکن فیلیپین؛ امتیاز برای ایران!

همان یک امتیاز، نقطه عطف بازی شد. حالا نه فقط بازیکنان، بلکه تمام نیمکت و هواداران جانی تازه گرفتند. از آن لحظه به بعد، ورق برگشت. ایران که تنها لحظاتی پیش حذف شده بود، با انرژی و تمرکز دوچندان بازی را ادامه داد.

و در نهایت، در حالی که کمتر کسی انتظارش را داشت، ایران از شکست، پیروزی ساخت. نه فقط یک پیروزی فنی، بلکه بازگشتی نمادین؛ از مرز حذف تا ثبت یکی از دراماتیک‌ترین لحظات تاریخ والیبال ایران.

درخشش خیره‌کننده نسل جدید فرنگی‌کاران در روز نخست رقابت‌های کشتی جهانی زاگرب ۲۰۲۵

زرگری رنگرز

علی هنرمند

در آخرین روزهای تابستان، هواداران کشتی فرنگی ایران چشم به رقابت‌هایی دوخته‌اند که با توجه به رقابت‌های باقیمانده حقیقتا می‌تواند نقطه عطفی در تاریخ این رشته ورزشی باشد.

دیروز جمعه زمانی که عقربه‌ها به سمت غروب حرکت می‌کرد، انتظار برای تماشای نبرد ۳ قهرمان ملی در میدان جهانی، نفس‌ها را در سینه حبس کرده بود. این بار نه‌تنها بحث یک یا ۲ مدال نبود، بلکه احتمال ثبت ۳ مدال زرین و یک برنز در کارنامه تیم ملی وجود داشت. چنین چشم‌اندازی سبب شد شور و شوقی بی‌سابقه در میان کشتی‌دوستان به وجود بیاید.

موفقیت‌های اخیر تیم ملی کشتی فرنگی ایران نشان می‌دهد دوره‌ای تازه در حال شکل‌گیری است. اگرچه برخی کارشناسان معتقدند نسل فعلی از نظر عمق کیفی به پای ستارگان افسانه‌ای سال ۲۰۱۲ نمی‌رسد اما از نظر کمیت و سطح رقابت، می‌توان آنها را در همان ردیف دانست. این روند صعودی بیش از هر چیز مرهون شیوه علمی مربیگری حسن رنگرز است؛ فردی که توانست با تصمیمات جسورانه و دگرگونی‌های به‌موقع، مسیر تازه‌ای برای ملی‌پوشان ترسیم کند.

یکی از تصمیم‌های بحث‌برانگیز و در عین حال موفق او، جایگزینی ناگهانی پویا دادمرز با پیام احمدی بود؛ انتخابی که ابتدا با تردید همراه بود اما در ادامه به یکی از نقاط عطف این مسابقات بدل شد. احمدی‌جوان با بهره‌گیری از راهنمایی‌های کادر فنی و روحیه جنگنده خود، راهی فینال شد و نگاه‌ها را به سمت خویش برگرداند.

■ **درخشش عجیب روز اول**

روز نخست مسابقات جهانی، برای کشتی‌گیران ایرانی روزی به‌یادماندنی بود. امین میرزازاده، غلامرضا فرخی و پیام احمدی هر سه توانستند رقبای قدرتمند خود را پشت سر بگذارند و به فینال برسند. این اتفاق یادآور دوران پرشکوهی است که محمد بنا همزمان چندین ستاره در سطح جهان معرفی کرد.

البته همه چیز مطابق انتظار پیش نرفت. علیرضا عبدولی، قهرمان جوانان جهان، عملکرد امیدوارکننده‌ای داشت اما در نیمه‌نهایی برابر حریف ارمنی متوقف شد. او در همان دقایق ابتدایی با یک فن سنگین عقب افتاد و نتوانست فاصله امتیازی را جبران کند. هرچند شکست او مانع راه‌یابی به دیدار پایانی شد اما تجربه ارزشمندی برای آینده این کشتی‌گیر محسوب می‌شود.

با این حال، حضور ۳ نماینده ایران در فینال، نشان‌دهنده اقتدار تیم ملی بود اما شرح کشتی‌های ۳ پهلوان ما تا فینال چنین بود.

امین میرزازاده (۱۳۰ کیلوگرم): مدافع عنوان قهرمانی جهان بار دیگر توانست برتری خود را به رخ بکشد. او در دیدار نیمه‌نهایی با استفاده از فنون خاص، حریف چینی را مغلوب کرد و به فینال رسید. حریف نهایی او کشتی‌گیر جوان مجارستانی بود که با شگفتی‌سازی به این مرحله رسید. در سومین فینال امین میرزازاده ملقب به تانک بختیاری به راحتی از سد رقیب مجار خود گذشت و دومین طلای ایران را به دست آورد.

غلامرضا فرخی (۸۲ کیلوگرم): قهرمانی که پیش‌تر در همین زاگرب درخشیده بود، این بار نیز توانست با ترکیبی از خاک کردن و مدیریت کشتی حریف، راهی فینال شود. او در فینال با نماینده قدرتمند گرجستان روبه‌رو شد. فرخی در فینال «گلا بولکوادزه» حریف مطرح گرجی‌اش را با اقتدار (۴ بر صفر) شکست داد و قهرمان جهان شد.

بدین ترتیب، نخستین مدال طلای کاروان فرنگی کشورمان را این جوان ۲۲ ساله به نام خود ضرب کرد.

پیام احمدی (۵۵ کیلوگرم): جوان‌ترین ستاره این دوره (۱۸ ساله) که تنها چند روز پیش فرصت حضور در تیم ملی را یافت. احمدی در یک جدال حساس توانست قهرمان ۴ دوره جهان از جمهوری باکو را شکست دهد. او دیشب در فینال برابر پدیده ۱۸ ساله گرجی قرار گرفت؛ مبارزه‌ای که سرنوشت‌سازترین لحظه زندگی ورزشی هر ۲ کشتی‌گیر جوان را رقم زد. وی در دیدار فینال، با نتیجه نزدیک ۹-۷ به کشتی‌گیر گرجی باخت و نقره گرفت.

■ **سلام به نسل جدید**

این موفقیت‌ها نشان می‌دهد کشتی فرنگی ایران در حال تجربه دورانی تازه است؛ دورانی که نه صرفاً بر پایه خاطرات گذشته، بلکه بر اساس توانایی‌های نسل جدید بنا شده. پیوند میان تجربه مربیان کارکشته و انگیزه جوانان سبب شده امید به آینده پررنگ‌تر از همیشه باشد. رقابت‌های جهانی باعث شد کشتی ایران بار دیگر خود را به‌عنوان قدرتی بلامنازع در عرصه جهانی معرفی کند. مدال‌های دیروز و احتمالا امروز شنبه نه‌تنها به نام ورزشکاران ثبت خواهد شد، بلکه روحیه‌ای تازه در میان نسل آینده کشتی ایجاد خواهد کرد.

محمدهادی ساروی فینالیست شد

محمدهادی ساروی، کشتی‌گیر وزن ۹۷ کیلوگرم کشورمان در مرحله نیمه‌نهایی مقابل حریف بلاروس خود پیروز و راهی فینال شد.

در ادامه رقابت‌های جهانی کشتی زاگرب ۲۰۲۵، در ۹۷ کیلوگرم محمدهادی ساروی در مرحله نیمه‌نهایی به مصاف کایل ماکسول از بلاروس رفت که در نهایت این مبارزه با نتیجه ۳ بر یک به سود ساروی به پایان رسید و نماینده کشورمان به فینال راه یافت.

شکست ساختاری دفاع استقلال و رؤیای پوشالی هزینه‌ها

دیوار فروریخته

مهدی طاهرخانی

باشگاه استقلال در سال‌های اخیر بارها چهره عوض کرده است؛ تیمی که تا همین چند فصل قبل، با تکیه بر سبک تدافعی و احتیاط در زمین حاضر می‌شد، اکنون با خرج‌های سنگین و تغییرات اساسی وارد مسیری دیگر شده است. آنچه امروز پیش روی ما قرار دارد، تضادی عجیب میان هزینه‌های کلان و کارنامه‌ای پر از ضعف و آسیب است. استقلال که زمانی با هدایت نکونام بیشتر به بستن بازی، گرفتن حداقل امتیاز و پیروزی‌های اقتصادی شهرت داشت، پس از یک فصل پرانتقاد تصمیم گرفت سرنوشت خود را به ساپینتو بسپارد. این تغییر همراه با بزرگ‌ترین ولخرجی تاریخ لیگ برتر انجام شد اما به جای تحول مثبت، ساختاری درهم‌ریخته و ناهماهنگ به نمایش گذاشت.

■ **تناقض هزینه و کیفیت**

ورود بازیکنان شاخص به بخش هجومی استقلال، امیدها را برای احیای تیم بالا برد اما واقعیت آن بود که بیشتر این بازیکنان یا از آمادگی دور بودند یا در قالب جدید تیم جا نیفتادند. از سوی دیگر، خط دفاع استقلال همانند دریچه‌ای باز به روی حریفان عمل کرد. کافی است نگاهی به نتایج بیندازیم: دریافت ۲ گل در سوپرجام از تراکتور، ۳ گل از ذوب‌آهن، ۲ بار فروریختن در برابر استقلال خوزستان (که یکی با تصمیم VAR نجات یافت) و در نهایت فاجعه ۷ گل خورده از الوصل. این اعداد نه تصادفی‌اند و نه فقط به کیفیت زمین مسابقه مربوط می‌شوند.

انواع و اقسام گل‌ها نشان می‌دهد تیمی با چهره پرزرق و برق هجومی، پشت سر خود دیواری فرسوده و پر از ترک دارد.

■ **بحران دروازه**

یکی از نقاط تمرکز انتقادات، حضور دروازه‌بانی است که در ۳۸ سالگی، عملاً سال‌هاست از اوج فاصله گرفته. واکنش‌هایی که همیشه اندکی دیرتر از زمان لازم صورت می‌گیرد، تفاوت بین شکست و پیروزی را رقم می‌زند. در فوتبال حرفه‌ای، همین نیم‌ثانیه‌ها می‌تواند سرنوشت هر بازی و در نهایت یک فصل را تغییر دهد. استقلال با چنین انتخابی درون دروازه، در واقع خطر را به خانه خود دعوت کرده است.

■ **سراب پول‌های نفتی**

بخش بزرگی از هیاهوی پیرامون استقلال ناشی از ولخرجی‌های اخیر است. رسانه‌ها و هواداران با دیدن هزینه‌هایی که از جیب هلدینگ و واسطه‌ها خرج شد، تصور کردند می‌توان تنها با پول، موفقیت خرید و تیمی قدرتمند ساخت اما فوتبال صنعتی است که در آن پول می‌تواند مسیر را هموار کند، نه اینکه به تنهایی معجزه بیافریند. پرسش اصلی این است: این مبالغ هنگفت دقیقاً چگونه و از چه کانال‌هایی هزینه شد؟ کدام ایجنت‌ها پشت پرده تصمیم‌گیری بودند و چه واسطه‌هایی نقش ویترین را ایفا کردند؟ چنین پرسش‌هایی در هیاهوی تبلیغات و نمایش‌های سطحی در شبکه‌های اجتماعی، بی‌پاسخ مانده.

■ **میانبر ممنوع**

فوتبال، برخلاف تصور برخی مدیران، جای میانبر دائم نیست. خرید ستاره‌های پا به سن گذاشته یا آوردن چهره‌های خارجی تنها به نیت نمایش، جایگزین ساختار اصولی و تمرین منظم نمی‌شود. استقلال با این مسیر تنها توهمی از پیشرفت ساخت اما در زمین مسابقه ضعف‌هایش یکی پس از دیگری آشکار شد.

■ **شکست رسانه‌ها و هواداران**

بخش تلخ ماجرا، نقش رسانه‌ها و فضای هواداری است که در این مسیر بر طبل توهم کوبیدند. بسیاری با هیجان از خرج‌های بزرگ و قراردادهای پرسر و صدا نوشتند و هیچ‌گاه به بررسی فنی نپرداختند. همین غفلت باعث شد هشدارها شنیده نشود و حالا، پس از فاجعه مهلک مقابل الوصل - سنگین‌ترین شکست تاریخ ۸۰ ساله آبی‌ها - تازه نگاه‌ها به سمت مشکلات واقعی معطوف شود.

■ **درسی برای آینده**

استقلال امروز نه فقط از رقبای آسیایی، بلکه حتی برابر تیم‌های میانه جدولی داخلی نیز آسیب‌پذیر است. این وضعیت باید برای مدیران، رسانه‌ها و هواداران یک هشدار جدی باشد: پول خرج کردن بدون برنامه، فقط ظاهر را تغییر می‌دهد، نه محتوا را. اگر ساختار دفاعی تیم اصلاح نشود، اگر جایگزینی شایسته برای سنگربان فعلی مسن پیدا نشود و اگر نگاه از سطح به عمق کشیده نشود، آینده‌ای روشن در انتظار این تیم نخواهد بود.

■ **عدد ۷؛ نماد توهم**

۷ گلی که از الوصل دریافت شد، تنها یک عدد ساده نیست؛ نماد شکستن رؤیایی است که با پول‌های نفتی و واسطه‌گری ساخته شده بود. این عدد حالا به یادآورنده این حقیقت است که در فوتبال، هیچ سرمایه‌ای بدون عقلانیت و برنامه‌ریزی به نتیجه نمی‌رسد. روایت تازه نشان می‌دهد استقلال با وجود همه سرمایه‌گذاری‌ها، در مهم‌ترین بخش یعنی دفاع و دروازه، با ضعف ساختاری عمیق دست‌وپنجه نرم می‌کند. تیمی که روزی به انضباط دفاعی‌اش می‌بالید، اکنون به عبرتی برای دیگران بدل شده است؛ عبرتی که فریاد می‌زند فوتبال میانبر ندارد.

سنگین‌ترین شکست تاریخ استقلال مقابل الوصل ثبت شد

صفر مطلق

زهره فلاح‌زاده

تیم فوتبال استقلال ۲ هفته در اردوی کیش به سر برد تا بتواند به خیال خودش هم گرمای اهواز را تحمل کند و هم دوبی را اما هم به استقلال خوزستان باخت و هم به الوصل به بدترین شکل ممکن. شاید اتفاقاً باید به همین مساله بیشتر ورود کرد که، چرا ریکاردو ساپینتو، سرمربی آبی‌ها تیمش را به مدت ۲ هفته به کیش با آب و هوای بسیار گرم و شرجی برد و استراتژی‌اش این بود که در این دمای بالا، ۳ روز پرفشار بدنسازی انجام شود؟

هیچ تیمی نمی‌تواند در این دما که متناسب تمرینات هوازی هم نیست، چنین تصمیمی بگیرد آن هم تنها به دلیل دمای مشابهی که حریفان قرار است میزبانی کنند.

استقلال با بدنی سنگین به دیدار با استقلال خوزستان رسید و نتیجه‌ای جز شکست هم نداشت. ساپینتو پس از این باخت باز هم بازیکنانش را به کیش برد و بیش از آنکه خودش در تمرینات جدیت داشته باشد، کار را به دستیارانش سپرد. همین اتفاق باعث شد استقلال خسته و بدون پوشش نقاط ضعف به امارات برسد.

از همان دقایق ابتدایی مسابقه با الوصل خستگی، ناتوانی و بی‌برنامه بودن تیم ساپینتو مشهود بود و دقیقه ۷ نخستین گل حریف وارد دروازه آنتونیو آدان شد. این تازه شروع تحقیر استقلالی بود که هم هزینه میلیون دلاری برایش شده بود و هم توقعی جز پیروزی در این دیدار نبود اما باور آبی‌ها خیلی زود به کابوس تبدیل شد و گل‌های متوالی به نام حریف ثبت شد.

ساپینتو به جای اینکه سعی کند با اضافه کردن مدافع از تحقیر شدیدتر تیمش جلوگیری کند، از دفاع خود کم و مهاجم جوان اضافه کرد. همین تصمیم نشان داد تیم او نه‌تنها برنامه‌ای برای خلق موقعیت ندارد، بلکه سرمربی نمی‌تواند باعث تغییر سبک و تفکر بازی شود. با خالی شدن خط دفاع، الوصلی‌ها تونل زده و راحت‌تر به دروازه می‌رسیدند و آبی‌ها به طور متوالی گل دریافت کردند. وقتی ستارگان بزرگ تیم مثل یاسر آسانی و منیر حدادی نمی‌توانند راه گشا باشند و عملکرد خوبی به نمایش بگذارند، حضور ابوالفضل زمانی جوان چه کمکی می‌تواند کند یا تا چه حد تاثیرگذار است!؟

به روش‌های مختلف توپ وارد دروازه استقلال شد. خوردن گل از نقطه پنالتی تا زاویه بسته، از اشتباه فردی و تیمی تا پاس گل مدافعان. نه برنامه جدیدی، نه تاکتیک متفاوتی و نه تعویض مناسبی! این بازی بیش از آنکه هواداران را امیدوار به بهتر شدن تیم ساپینتو کند، ناامیدتر کرد. به نظر می‌رسد تمرینات ساپینتو کمکی به بهتر شدن تیم نکرده و نقاط ضعف استقلال بیشتر هم شده است. استقلالی که با ۲ قهرمانی به عنوان پرافتخارترین تیم ایرانی در آسیا شناخته می‌شود، حالا سنگین‌ترین شکست تاریخش را تجربه کرده که نمی‌توان به راحتی از آن گذشت و تیم را صرفا با یک جریمه مالی تنبیه کرد. به نظر می‌رسد خوش‌برخوردی بیش از حد با سرمربی و اینکه هر چه ساپینتو بگوید، نتیجه عکس داشته و باید به وی گفت: درست است در وضعیت ناآرام کشور، داوطلبانه به ایران بازگشتی اما استقلال تیم بزرگی است و همان‌طور که شما بابت همین لطفت پول خوبی دریافت می‌کنی، باید از تحقیر و فروپاشی تیمت هم جلوگیری کنی!

استقلال تحت هدایت ریکاردو ساپینتو در ۵ دیدار (سوپرجام، لیگ برتر و لیگ آسیا) یک برد، یک مساوی و ۳ شکست داشته و البته ۱۳ گل هم دریافت کرده است. آماری به غایت فاجعه. آبی‌ها قبل از آنکه داستان تلخ فصل قبل تکرار شود باید به دنبال درمان تیم‌شان باشند اگر نه باخت‌های متوالی به عادتی تبدیل می‌شود که بیرون آمدن از باتلاق آن امکان‌پذیر نخواهد بود.

هنوز مشخص نیست مدیران باشگاه استقلال غیر از جریمه مالی، چه اولتیماتومی به سرمربی و کادر فنی داده‌اند اما شاید بازی با پیکان و نتیجه آن خیلی به آنها کمک کند که به او امیدوار باشند یا چشم بر قراردادی که بسته‌اند، ببندند.

به بهانه سنگین‌ترین شکست تاریخ استقلال

جفت پوچ

عبدالله دارابی

درحالی که انتظار می‌رفت استقلال حداقل با کسب تساوی ورزشگاه زعبیل امارات را ترک کند اما این تیم در نخستین بازی خود در لیگ آسیا، سنگین‌ترین شکست تاریخ خود را تجربه کرد؛ شکستی که در دل خود نکته‌های فراوانی دارد. یکی از اصلی‌ترین و مهم‌ترین نکات این باخت دور از انتظار و پیروزی پرگل حریف اماراتی را می‌توان چنین عنوان کرد: لوئیز کاسترو سرمربی الوصل، استقلال را بهتر از ریکاردو ساپینتو می‌شناخت!

گل‌های اول و دوم الوصل، در حالی که بازی این تیم تا آن لحظه (دقیقه دوازدهم)، چندان برتری محسوسی نسبت به نماینده کشورمان نداشت یا به عبارت صحیح‌تر روند بازی بهترشان انسجام خود را نیافته بود، علاوه بر همان شناخت بهتر کاسترو حاصل ضعف‌ها و اشتباهات دفاعی آبی‌پوشان بود تا از ۲ شوت حریف در ۱۲ دقیقه، ۲ گل در دروازه استقلال بروید! در گل اول، عدم پرس درست رامین رضاییان روی بازیکن صاحب توپ حریف باعث سانتر البته نه‌چندان خطرناک وی شد، دفع بد آرمین سهرابیان فرصت شوتزنی را نصیب فابیو لیما و گلزنی وی کرد. در گل دوم استفاده از فضای پشت گودرزی و سپس سانتری دیگر با دفع اشتباه آقاسی همراه شد تا نیکولاس خیمنز بدون مزاحمت توپ را کنترل کند و با شوتی دیگر، آدان را برای دومین بار تسلیم کند. در هر ۲ گل علاوه بر دفع مبتدیانه مدافعان میانی، نبود بازیکنی برای جمع کردن توپ سوم باعث گلزنی حریف شد (گل اول ذوب‌آهن و تک گل استقلال خوزستان نیز بر اثر چنین غفلتی وارد دروازه استقلال شده بود).

پس از این ۲ گل، الوصل بازی خود را به روانی هرچه تمام‌تر در خطوط سه‌گانه به استقلال دیکته کرد و عجبا که هیچ تدبیری نیز برای مقابله با آن از سوی ساپینتو اندیشیده نشد!

در گل‌های سوم، چهارم (پنالتی) و هفتم الوصل، حریف با پاس‌های تودر در عمق و منافذ دفاعی استقلال به گل و پنالتی منجر به گلش رسید، حتی در گل هفتم، پاس عمقی حریف از نیمه زمین خودشان در نیمه قوس میانی متعلق به زمین استقلال به جونیور رسید، فقط متراژ پاس را محاسبه کنید که سالم و بدون مزاحمت به بازیکن هدف رسید!!

در گل پنجم نیز کاپیتان الوصل در سمت چپ استقلال از میانه زمین این تیم با توپ و فارغ از مزاحمت بازیکنان استقلال حرکت کرد و در یک‌سوم دفاعی این تیم ابوالفضل زمانی را به راحتی کنار گذاشت و از گوشه عرضی ۱۸ قدم استقلال توپ را به جونیور پشت خط ۶ قدم رساند تا این مهاجم در حضور ۳ بازیکن استقلال و بدون یارگیری آنها دروازه آدان را باز کند.

در گل ششم زردپوشان اماراتی نیز سفیان بوفتینی که دقایقی قبل‌تر روی ارسال کرنر با ضربه سر از درون ۶ قدم دیرک افقی دروازه آدان را لرزانده بود، روی سانتر لیما و از همان نقطه با سر دروازه آبی‌پوشان را باز کرد. روی گل‌های ششم و هفتم الوصلی‌ها، ضعف‌های فردی موسی جمپو (بازیکن گران‌قیمت استقلال) نقش مهمی داشت؛ در گل ششم، او یارگیر مستقیم بوفتینی بود ولی هنگام پرش سفیان، خودش را خم کرد تا بازیکن حریف راحت‌تر کارش را انجام دهد! دقیقه ۹۰ نیز او توپ را که اتفاقا نخستین لمس توپش پس از حضور در میدان بود در خط عرضی ۱۸ قدم حریف به راحتی لو داد تا الوصلی‌ها پس از گرفتن توپ وی با ۲ پاس از زمین خود، جونیور را در زمین استقلال صاحب توپ کنند تا او هفتمین گل تیمش را بزند!

در این بازی تمام بازیکنان استقلال عملکرد بسیار ضعیفی از نظر فردی و تیمی داشتند؛ از آدان ۳۸ ساله گرفته که در ۵ بازی ۱۳ گل(!) دریافت کرده و فعلا معلوم نشده است چه مزیتی بر حسینی کنارگذاشته‌شده دارد تا آقاسی و سهرابیان که در زمره ضعیف‌ترین بازیکنان استقلال در این بازی‌ها بوده‌اند؛ ۲ دفاع وسطی که هرگز مدافعان شش‌دانگی برای آبی‌پوشان نبوده‌اند، هم آرمین طی سال‌ها حضور در این تیم و هم عارف در ۲ بازه حضورش در استقلال؛ چه زمان سرمربیگری مجیدی و چه تا اینجای حضور مجددش! از رامین رضاییان و آسانی که انگار گل کوچک بازی می‌کرد، گرفته تا سایر خارجی‌هایی که فعلا فقط اسم‌شان لیست استقلال را اشغال کرده است و اگر هت تریکی هم می‌کنند فقط برای تیم ملی کشورشان است!

در این میان سرمربی تیم، ساپینتو نیز مقصر است، اویی که نه از بازی‌های قبلی استقلال درس گرفته است، نه آنالیز درستی از حریف اماراتی داشت، نه ترکیب و سیستم صحیحی روانه میدان کرد و نه هیچ تصمیم قابلی در طول بازی گرفت! البته قصور مدیریت هم در وقوع این نتایج، به جای خود!

استقلال به معنای واقعی، ضعیف در دفاع و بی‌زور در حمله بود ولی در سوی مقابل حریف اماراتی در کلیه خطوط منظم و هماهنگ و مسلط در چرخش و تملک توپ بود. تعریض و تعویض بازی را به موقع و با مهارت انجام داد و در ارسال‌های طولی و پاس‌های نفوذ کوتاه و بلند کم نقص عمل کرد.

پرسینگ را بخوبی در نقاط مختلف انجام داد و برتری‌های عددی را بخوبی در نقاط مختلف زمین ایجاد کرد. یقینا با آنالیز، نقاط ضعف فردی و تیمی استقلال را بخوبی شناخته بود و با اتکا بدین اصول، سنگین‌ترین شکست تاریخ این تیم را رقم زد.

استقلال، تیمی که سال گذشته در لیگ نخبگان آسیا و در اوج بحران‌ها تنها تیمی بود که موفق شد از الاهلی عربستان (قهرمان آن رقابت‌ها) آن هم در خانه حریف امتیاز بگیرد و تیم‌های الهلال و النصر نتوانستند چنین شکست سهمگینی را به آن تیم پربحران تحمیل کنند، در لیگ سطح ۲ و با حضور بازیکنان میلیاردی و ستاره‌های سرشناس خارجی‌اش که به زعم مدیرانش(!) بهترین استقلال تاریخ است متحمل چنین شکست فاجعه باری می‌شود!

ریشه این شکست سنگین را باید در پروسه تصمیمات و انتخابات مدیریتی و فنی و عملکرد آبی‌پوشان بویژه در بازی با ذوب‌آهن و استقلال خوزستان جست‌وجو کرد.